

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

หลวงพ่อด่าง

ก่อนจ้งหัน

ที่เราถามถึงเรื่องฟ้าชายท่านเสด็จมาในงานท่านจันทร์โสม เราถามเพื่อ หนึ่ง ไม่ให้รบกวนทางบ้านเมืองผู้ใหญ่ท่าน สอง เพื่อรักษาศักดิ์ศรีกรรมฐานไม่ให้รบกวน เห็นว่าท่านเสด็จนี้เสด็จนั้น ก็จะไปรบกวนท่านให้เสด็จมาหรือ เราถามหาเหตุหาผล เมื่อเช้าวันนี้ถาม เพื่อรักษาศักดิ์ศรีทั้งสองฝ่าย ทั้งวงกรรมฐาน ทั้งบ้านเมือง เราพูด เราไม่พูดเพื่อทำลาย เราไม่เคยเรื่องการทำลาย พูดเพื่อทำลายเราไม่มีในนิสัยของเรา มีแต่ประสานๆๆ เราก็ถามถึงเรื่องฟ้าชายเสด็จไม่ใช่กรรมฐานเราไปรบกวนหรือ คือเราก็รักษาวงกรรมฐาน ถ้ามีเหตุผล เออ เรายอมรับ เอาละให้พร

พูดจริงๆ นิสัยเราไม่ใช่นิสัยคนขี้เกียจ พูดตรงๆ อย่างนี้นะ อะไรติดผิงๆ พระเถระนี้เรานำหน้าตลอด ยิ่งอยู่หนองผือด้วยแล้วเป็นเหมือนบ่อกลางวัดนะ เราจะต้องวิ่งตลอดเวลา แม้จะมาเป็นหัวหน้าวัดก็เป็นบ่อของวัด นำหน้า

ท่านอาจารย์คำดีท่านเมตตาเรามากที่สุด ท่านจะแสดงยกขึ้นเรื่อย แล้วฝากความคิดถึงบุญถึงคุณไปหาท่านมหาบัวด้วยนะ ท่านมหาบัวเป็นอาจารย์ของอาตมาว่าจั้น คือฝากกับผู้ใหญ่มา ไปส่งท่านแล้วก็มาที่นี่ ท่านเรียกว่ากตัญญูท่านอาจารย์คำดี เป็นพระประเภทกตัญญูรู้บุญรู้คุณ อย่างท่านท่านควรจะยกเกียรติท่านเอาไว้กลับเหยียบบลง แล้วยกเราขึ้น ฟังแต่ว่าท่านมหาบัวเป็นอาจารย์ของอาตมา ก็ยกให้อยู่เป็นบางส่วน เทศน์ธรรมะไปเราพูดตรงๆ เลย จนกระทั่งท่านเข้าไปจุดธูปที่แท่นพระ ท่านเดินจงกรมอยู่ติดปัญหา ปัญหามันเหมือนหอกเหมือนหลาวนะ ปัญหาภายในจิตไม่ใช่เล่นๆ มองหาใครก็ไม่เห็นท่านว่างั้น คิดเห็นแต่ท่านมหาองค์เดียว ปูบเข้าไปจุดธูปจุดเทียน พอจุดธูปจุดเทียนเสร็จท่านไม่ได้พูดธรรมด่า ขออาราธนาท่านมหาบัวมาโปรดโดยด่วน

มันก็บันดลบันดาลนะ เราก็ไปวันนั้นเลยแหละ เราไม่เคยไปนะวัดถ้ำผาปู ไม่เคยไปเลย แต่มันบันดลบันดาล พอไปถึง โห้ มาเร็วอยู่นะ เร็วอะไร จะได้พูดกัน พอพูดกันเสร็จท่านถึงย้อนหลังว่าท่านติดปัญหา เลยไปจุดธูปจุดเทียนอาราธนาท่านมหา มาวันนี้ด้วยนะ เราไม่เคยไปนะวัดถ้ำผาปู โห้ ผมมาสะปะสะปะอย่างนั้นละ เอาละพอใจๆ ได้คําหนึ่งคาเขาท่านว่า ไม่ต้องถามอะไรมาก ท่านเป็นพระประเภทกตัญญูท่านอาจารย์คำดี ท่านยกขึ้นให้เป็นอาจารย์เลย ท่านไม่ยกท่านเป็นอาวุโสเป็นครูบาอาจารย์ ท่านว่า ท่านมหาบัวเป็นอาจารย์ของอาตมา

ตอนสำคัญท่านอยู่วัดศรีฐาน สามเหลี่ยมขอนแก่น แต่ก่อนเป็นดงหมดนะ เรา โฝเผเข้าไป แต่ท่านได้เหตุแล้วท่านให้พระมารอ เคยเล่าให้ฟังแล้วไม่ใช่หรือ ท่านว่าจะ ได้พบพระองค์สำคัญเร็ว ๆ นี้ ให้พระไปรักษาศาลา ของเล่นเมื่อไรความรู้นี้ก็เป็นที่นี้ ตอนเช้าพระไม่รู้เรา รู้แต่ท่านองค์เดียว เพราะท่านไม่ดูพระก็เพ่น ๆ ฟ่าน ๆ ตามนิสัย แหละ พอพระเอาปืนโตเอาหม้อข้าวกัมเข้าไป ท่านกระซิบ เสือนะนั่น ท่านสะกิดพระ ถ้าองค์ไหนกัมเข้าไป เสือนะนั่น พอองค์ใดออกไปแล้วยุบไปเลยยอบไปเลย วันหลัง เรียบทั้งวัดเลย ท่านบอก เสือนะนั่นระวังนะ

ท่านกระซิบพระ แต่เราหูดีได้ยินหมด เห็นไหมเสือนะนั่น ใครเข้าไปใกล้ ๆ เสือ นะนั่นรู้ไหม เราขบขันจะตายไป คือท่านไม่ดู นิสัยท่านเรียบตลอด นิสัยเราก็เป็นอย่าง นี้แหละ บังเบ้ง ๆ ไม่เคยแก้ไขตัดแปลง ทำไมท่านถึงพูดว่าเสือนะนั่น เพราะท่านได้ยิน อยู่แล้วตั้งแต่ไหนแต่ไรมา ท่านยกให้เก่งทางภาคปฏิบัติว่างั้นเถอะ เด็ดเดี่ยวเฉียบขาด ทุกอย่าง เพราะฉะนั้นท่านถึงเอามาขู่พระ เสือนะนั่น

เอาของอันนี้ให้.....อันนี้ให้....อย่าให้เคลื่อนนะสั่งอะไร ก็พูดแล้วระวังนะเสือตะ กี่นี้ ระวังให้ดีนะมันเอาจริง ๆ นะนี้ ทำอะไรนี้เคลื่อนไม่ได้เรา เราจริงขนาดนั้นละ แล้ว สั่งอะไรต้องแม่นยำ ๆ ทุกอย่าง ใครจะมาเลอะเทอะกับเราไม่ได้...คือแต่ก่อนเราจริงนะ ไม่ได้เลอะเทอะอย่างทุกวันนี้ นิสัยทุกสิ่งทุกอย่างแม่นยำจริงจัง เฉียบขาดทุกอย่าง เรา ปฏิบัติเราก็เป็นอย่างนั้นมาเป็นต้นเหตุรากเหง้าเค้ามูล คือเราฝึกเรามาอย่างนั้น ที่นี้ เวลาออกไปภายนอกมันก็เป็นแบบเดียวกัน เพราะฉะนั้นจึงกลายเป็นเสือไป ระวังนะ เสือ เรื่อย นั้นละเด็ดในทางที่ดีเป็นอย่างนั้น เด็ดในทางที่ชั่วเลวสุดยอดเลย เด็ดในทาง ที่ดีเป็นอย่างนั้น เสือนะนั่น ท่านไม่ได้ว่าเลวนะ เสือปราบกิเลส ความหมายว่างั้น แต่ ก่อนไม่ได้เป็นอย่างนี้ ทุกสิ่งทุกอย่างบีบ ๆ ๆ ตลอดเลย

หลังจ้งหัน

วัดถ้ำหีบเราเคยไป แต่เดี๋ยวนี้อใช้ไม่ได้แล้วถ้ำหีบ แต่ก่อนสังกัด เขาไปสร้าง โรงเรียนที่นั่นเลยกลายเป็นคนละโลกเลยถ้ำหีบเดี๋ยวนี สังกัดดีมาก บ้านเขาอยู่ไกล นี่เขา ไปสร้างโรงเรียนตรงนั้นจวนจะถึงถ้ำหีบ เลยเลอะไปหมด เราไปดูแล้ว นี่ละที่เราไล่ท่าน บุญมีไปอยู่ถ้ำหีบ ที่แรกไล่ออกจากภูลังกาให้มาอยู่ถ้ำหีบ พอไปอยู่ถ้ำหีบเขามาสร้าง โรงเรียนเลยไล่จากถ้ำหีบมาทางนาคุณ แต่ก่อนอยู่ภูลังกา บ้านแพง เราเคยไปเสมอขึ้น ลงเรื่อย ๆ วัดภูลังกา พอเห็นไม่ได้การเราเลยสั่งให้หนีเลย ให้ออกจากที่นั่นมา จึงมาอยู่ นาคุณ.ท่านบุญมี

ได้อยู่กับเรามาพร้อม ๓๐ ปีแล้วท่านบุญมี เป็นพระที่ขยันหมั่นเพียรมาก การถืออ เนื้อถือตัวไม่มี เป็นพระหนุ่มน้อยตลอด จนได้ไล่ไป ตั้งแต่เด็กเขาเกิดกับพ่อกับแม่เขา

เป็นใหญ่เป็นโต เป็นพ่อตาแม่ยายได้ นี่มันก็เป็นพ่อตาแม่ยายแล้วมาอยู่เป็นลูกเขยใหม่อย่างไร ไล่ไป ไล่ให้ไปอยู่ถ้ำหีบ.เขาไปสร้างโรงเรียนที่นั่น ไล่ออกจากนั่น ทีแรกไปอยู่กุลังกาเสียก่อน จากกุลังกาแล้วก็มาถ้ำหีบ จากถ้ำหีบแล้วไปนาคุณ นาคุณสงัดดี อยู่จนได้ไล่หนี ดูเหมือนได้ ๒๘ ปีหรืออย่างไร ตั้งแต่พรรษาแรกๆ ได้ ๒ พรรษา เผาศพพ่อแม่ครูจารย์มันเสร็จแล้วก็ติดสอยเราไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งได้ไล่ออกจากวัดนี้ไป

ท่านเป็นพระผู้น้อยตลอดเวลา ไม่เป็นพระผู้ใหญ่ ชยันหมั่นเพียรทุกอย่าง ท่านบุญมี ไม่ใช่ของเล่นนะ เดี่ยวนี้ไปอยู่นาคูณ ที่อยู่มานานก็ท่านบุญมี ท่านเพียร ท่านสิ่งทอง องค์ไหนจำไม่ได้ ท่านตัน ไม่ค่อยนานเท่าไร ตอนนั้นเราบวชให้แล้วเราก็หนีลงไปจันทน์ หลวงพ่อตันเล่าเรื่องภาวนาให้ฟัง นำฟัง ภาวนาดี เราเลยจัดบริหารบวชให้เลย จัดบริหารที่ห้วยทราย ให้เขาไปบวชที่มุกดาหาร เราเป็นคนจัดให้หมดเลยบริหารทุกอย่าง หลวงพ่อตัน เป็นตาปะขาวมาเล่าภาวนาให้ฟังนำฟัง เออ เข้าทำดี นั่นละจึงได้จัดบริหารบวชให้ จากนั้นเราก็ลงไปจันทน์ ตีมาตลอดหลวงพ่อตัน

ที่อยู่กับเรานาน ๆ ก็พวกท่านเพียร ท่านบุญมี ท่านสิ่งทอง โอ๊ย หลายองค์ จนได้ไล่ไป อยู่ยาวนาน มันก็แปลกนะละ ใครเขาร่ำลือกันทั้งประเทศว่าหลวงตาบัวนี่ดู แต่เวลามาอยู่แล้วได้ไล่หนี มันไม่ยอมหนีนี่ องค์ไหนก็แบบเดียวกัน เสียงข้างนอกเหมือนเสียงราชสีห์เสือโคร่งเสืออะไร ครั้นมาอยู่ด้วยกันแล้ว เห็นใหม่ท่านสุดใจจนปานนี้เลยอยู่ที่นี่เลย เป็นอย่างนั้นละ ดูเฉย ๆ ดูด้วยกิริยาที่ควรดู ควรแข็งควรอ่อนไปตามกิริยาเฉย ๆ ไม่ได้เป็นไปตามกิเลสตัณหา เป็นไปตามธรรมล้วน ๆ ควรดูดู ควรเด็ดเด็ด ควรอ่อนอ่อน ควรแข็งแข็ง เป็นสายธรรมทั้งนั้นเลย ทีนี้ผู้มาอยู่เพื่อความเป็นธรรมมันก็ติดละซี ท่านสุดใจนี่ก็ปี ๒๕๑๗ ละมั้งมาอยู่ที่นี่ จนกระทั่งปานนี้ท่านสุดใจ ใครก็ติดอยู่ที่นี่เยอะได้ไล่ไปแหละ

เมื่อวานไปโขงหลง เขาเอาเสียเครื่องมุงเกือบหมด ดูเป็นล้านนะ เครื่องมุงทั้งหมดให้ไปเลย โอ้ นำสงสารโรงพยาบาลโรงโหนดจนนะ อันนี้เราก็ไม่ได้ไปนานแล้ว เราไปช่วยอยู่แล้ว แต่คราวนี้ไม่ได้ไปนาน เราก็คิดว่าแล้วคราวนี้จะต้องรุมขอกันใหญ่ละไปก็ใช้จริง ๆ รุมใหญ่เลยจนได้ดูเอา นี่ก็มาให้ ให้จนเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วมาขออะไรอีก เราว่า เขาไม่สนใจ มีแต่จะเอาทำเดียว เครื่องมุงอะไรหมดเลย มันหลายหลังเรียกว่าหมด ที่ไหนบกพร่องทำให้หมดเลย

วัดหลวงพ่อผางเราก็เคยไป ดูได้ไปหนหนึ่งหรือสองหน วัดท่านดูเหมือนมีสระน้ำหรืออะไร ลืม ๆ ดูว่ามีสระน้ำ มีกระเข้ตัวหนึ่งอยู่นั้น มันกลัวแต่หลวงพ่อผางคนเดียว ถ้าได้ยินหลวงพ่อผางแล้วมุดไปเลย ถ้าคนอื่นไม่ได้ หมาเดินริมฝั่งสระไม่ได้นะ มันเห็นวังขึ้นมากาบเอาหมาไปเลย เอาไปกินกระเข้ หลวงพ่อผางนี้จะเด่นไปทางพวกงูพวก

จะเข้าพวกนาคพวกอะไร แน่ๆ ก็ไปคนละทาง เห็นชัดเวลามันแสดง หลวงพ่อนี้ไปด้วยกันกับหลวงพ่อด่าง ไปเที่ยวทางน้ำหนาว ไปพักอยู่คนละแห่ง หลวงพ่อนี้พักอยู่ทางนั้น หลวงพ่อด่างพักอยู่ทางด้านตะวันออก ฟังเสียงร้องว๊ากๆ ขึ้น เป็นอะไรเสียงลั่นเลย เป็นอะไร โอ๊ย ภูเขาใหญ่ๆ มันจะกินผม ไหน ภูเขาใหญ่เท่าต้นเสานี้มันยกคออ้าปาก นั่นแหละขนาดนั้น แต่กับหลวงพ่อด่างนี่มันกลัว พวกงูพวกพญานาคกลัวหมดหลวงพ่อด่าง แน่ๆ มันเป็นฤทธิ์ไปคนละทาง

พอทางนั้นเห็น ก็มาเรียกหลวงพ่อด่างไป ไหนอยู่ไหนภูเขาใหญ่..เห็นจริง ๆ มันอ้าปากใส่หลวงพ่อด่างอยู่ ตัวเท่าต้นเสานี้ ยกคอขึ้นสูงเท่าหัวช้าง พอไปมันยังอ้าปากอยู่นะ หลวงพ่อด่างไปเลย มึงจะกินลูกศิษย์ เอ้า มึงกินกู ท่านว่านี่นะ มึงจะกินลูกศิษย์กู เอ้า มึงกินกู เดินเข้าไปเลยมันกำลังอ้าปาก เอ้าๆ กิน พับหายใจเย็บ หายเลย หายต่อหน้าต่อตา ไม่ทราบไปไหนหายเลยภูเขาใหญ่ตัวนั้น มันกลัวหลวงพ่อด่าง พวกงูพวกพญานาคกลัวมากกลัวหลวงพ่อด่าง พวกสัตว์น้ำกลัว ครูอาจารย์หรือพระในครั้งพุทธกาลก็เหมือนกัน เดินไปคนละทาง ไม่ได้ไปหนึ่งทางใด เดินคนละทาง พวกสัตว์เดรัจฉานก็เป็นอย่างนี้ก็เหมือนกัน เดินคนละทางๆ

วันนี้ก็ต้องได้ไปอีก เอาของไปส่งโรงพยาบาล ส่งทุกโรงๆ ให้โรงละสองหมื่นๆ (หลวงพ่อด่าง เจ้าชา ลูกศิษย์เขาพิมพ์หนังสือหลวงพ่อด่างมาเป็นตัวอย่าง จะมาเป็นระยะเจ้าคะ หนังสือเทศน์หลวงพ่อด่างเจ้าคะ) ไหนเอามาดู ประวัติท่านพระอาจารย์มั่น ก็น่าจะดีอยู่นะประวัติท่าน เพราะเราแต่งด้วยความเทิดทูน นี่ละเราพิมพ์หนังสือเป็นเพราะประวัติ เราพิมพ์หนังสือเป็นพิมพ์สัมผัส ปับๆ เก่งนะ เรียนมานี้เรียนมาพิมพ์หนังสือ เขาเอาพิมพ์ดีดมาให้ แล้วก็เขาเอาแบบสอนพิมพ์ดีดธรรมชาติ เป็นแผ่นนะ เอามาให้เราดูอันนั้นพิมพ์ จนพิมพ์ได้ถึง ๔๐ คำต่อหน้าที่ เอาละที่นี้พิมพ์ได้แล้ว จากนั้นก็พิมพ์ปฏิบัติพาพระรัตนตรัยสองเล่ม พอเสร็จแล้วทั้งพิมพ์ดีดจนกระทั่งปานนี้หายเจ็บเลย เรียนมาเพื่ออันนี้

เราแต่งด้วยความเทิดทูน เพราะฉะนั้นจึงแน่ใจที่เป็นประวัติพ่อแม่ครูจารย์ โดยที่เราแต่งเอง เพราะเราแต่งด้วยความเคารพรักเทิดทูนสุดหัวใจ จนกระทั่งบอกเขาเวลาเข้าแท่นพิมพ์แล้วอย่าตรวจอะไรทั้งนั้น เราตรวจมาเสร็จบอกตรงๆ เลย เขาก็ทำตามนั้น คือเราเป็นคนตรวจพิถีพิถันทุกแง่ทุกมุม (ในหนังสือหลวงปู่มั่น ที่หลวงปู่มั่นได้ธรรมหนูอ่านแล้วแบบวางไม่ลงเลย อ่านไปร้องไห้ไป มันเหมือนนิยาย แต่ไม่เหมือนนวนิยายทางโลก อ่านแบบชวนติดตามตลอดเลย ตอนที่หลวงปู่มั่นได้ธรรม แล้วคู่บารมีท่านก็มาต่อว่า)

ถ้าเป็นหมอลำก็จะเป็นหมอลำเก่งอยู่แล้วนี่ ถ้าสอยก็จะสอยเก่งอยู่.... เขาตกลงมันหากมีอย่างนั้น ตามทางก็ยังมีเยอะ “กูจะฟ้องท่านเปา” เห็นไหม เขาเขียนไว้นั่นเราไปอำเภอภูเขียวเขาเขียนติดท้ายรถไว้ “กูจะฟ้องท่านเปา” เขาวางั้น เราเห็นนั้นเราก็เอามาลงที่นี่ ต้นฉบับก็ “กูจะฟ้องท่านเปา” ที่เราต่อเติมนั้นก็คือว่า “มันมาเที่ยวแฟนพ่าน” ก็อย่างนั้นละเข้าใจไหม “กูจะฟ้องท่านเปา” ทางนั้น ทางนี้เราก็ไขความออกมาว่า ดึงเข้ามาหน้าวัดนี้ว่า “มันมาเที่ยวแฟนพ่าน” ก็อย่างนั้นละ

ดีประวัติ มีคนรับไปเยอะแล้วประวัติ (พิมพ์ชุดนี้ ๓ พันเล่มแจกคณะที่พิมพ์ด้วยครับ) เราเป็นคนเขียนเองประวัติท่าน เราเขียนนี้เราเขียนด้วยความเทิดทูน ทุกก็ทุกก็ทีเดียว คิดดูไปเรียนพิมพ์ดีดมาพิมพ์ พอพิมพ์ดีดอันนี้เสร็จกับปฏิบัติพระธุดงค์สองเล่มแล้วทั้งพิมพ์ดีดเลยจนกระทั่งปานนี้ ก็อย่างนั้นละ

โยมแม่อ่านประวัติหลวงปู่มั่น อัจฉรย์ทั้งสองวางั้นนะ เลยอ่านไปร้องไห้ไปองค์หลวงปู่มั่นหนึ่ง ผู้แต่งหนึ่งวางั้น ทำไม่ถึงเป็นอันเดียวกันไปเลย แต่งนี้ก็ไพเราะเพราะพริ้งเหมือนไม่ได้เกิดในท้องแม่เลย ทำไม่ถึงแต่งไพเราะเพราะพริ้งเอาเหลือเกินแม่อัจฉรย์ โวหารสำนวนอะไรๆ ที่แต่งไปกับท่านอาจารย์มั่น ก็ท่านอาจารย์มั่นท่านเป็นพระวิเศษ เราก็บอก วิเศษก็จริงแต่ผู้แต่งนี่สำคัญ อีกละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*